

fig, og den overflødig Damp strømme ud. Den anden Sikkerhedsforanstaltning er Anbringelsen af Vandhaner: Saa snart nemlig Vandet i Kjedlen synker saa dybt, at det ikke dækker den Slæde, der er udsat for Ildens Paavirkning, vil der opstaa den allerførste Fare for Explosion derved, at den Kjedelsslæde, der er udsat for Ildens Paavirken, uden at være dækket af Vand, kan blive glødende eller komme i en saa oppehøvet Tilstand, at, naar Vand indledes, kan det ske en saadan Udsvælgning af Damp, at Explosion fremkommer. Der er for det Meste to Prøvehaner, den nederste i Nærheden af Overtanken af Ildpaavirkningsfladen, og den øverste noget højere oppe. Naar den øverste aabnes, og der strømmer Vand ud igjennem den, ses det, at der er tilstrækkeligt Vand i Kjedlen, og man standser da med Vandforsyningen. Strømmen der Damp ud af den nederste ser man, at der ikke er Vand nok, og man skynder sig da med at fylde den. Disse to Sikkerhedsforanstaltninger har jeg nærmere maattet udtale mig om, fordi mit Forslag særlig har Hensyn dertil. Efter at Dampkedlerne ere ophørte at være saadanne kun enkelte Steder anvendte Apparater og næsten ere blevene et Husgeraad omkring i alle større private Forbrug, har det vist sig, at de almindelige Sikkerhedsforanstaltninger ikke ganske fyldestgjorde deres Niemed. For det Første besværliggjorde de Anvendelsen af Dampkedler under mange Forhold, hvor den f. Ex. i mindre Forbrug kunde være af Bigtighed, uden at man dog derfor vilde gjøre store Beføstninger ved at have tekniske Kræfter til Sammes Betjening, og dernæst er det, efter at Dampmaskinen er bleven et saa almindelig anvendt Apparat, blevet umuligt fra det Offentliges Side at føre en betryggende Kontrol med den Masse forskellige Dampkedler, der ere spredte rundt omkring i Landet. Deraf er frengaaget en naturlig Trang til at give den Art Dampkedler, der ikke bruges til større Fabriksbrug, og ved hvilke der altsaa ikke er nogen større Fare at befrygte, en saa simpel Indretning, at man nogenlunde er betrygget i den Retning, uden at man derved paabyrder Cieren Nødvendigheden af teknisk eller sagkyndig Betjening af Kjedlen eller overhovedet andre Ulemper. Der er fra Udlandet blevet indført en Sikkerhedsforanstaltning til Brug ved saadanne Kjedler, som ganske vist er i høj Grad praktisk. Det er, at man iftedetfor at anvende Sikkerhedsventilen blot har laabet et aabent Rør, som er dampet forenet med Kjedlens Overflade, gaa saa dybt ned i denne, at det berører Vandfladen deri. Dette Rør gives der en saa stor Højde, at, naar Damptrykket stiger og presser Vandet op i Røret, vil den op i Røret pressede Vandhøjde have en Vægt, der svarer til det Tryk, Kjedlen er beregnet paa at skulle kunne taale, eller ved hvilket Dampen skulde anvendes. Naar Trykket overstiger denne Grænse, vil efter den Højde,

Røret har, Vandet udgaa af Røret, og idet den nederste Del af Røret bliver fri, vil da Dampen faae fri Udstrømning af Røret. Forudsætningen herfor er naturligvis, at Røret ikke gaar længere ned i Vandbeholdningen i Kjedlen, end at Bortførelsen af en ringe Del af Vandet i samme saasnart Damptrykket overstiger den Grænse, som det maa naae, vil foraarsage, at den nederste Del af Røret faar fri Udgang til Dampen, saaledes at Dampen kan udgaa sig gjennem Røret. Den høitærede Minister har Fortjenesten af at have faaet denne praktiske Indretning bragt i Forslag i Rigsdagen i forrige Samling, og det Lovforslag, som han dengang fremsatte, maa jeg i det Hele taget anse for praktisk heldigt, om der maatte end kunde være nærmere Bestemmelser, som det kunde være hensigtsmæssigt at træffe, for at Lovforslaget kunde opfulde sit Formaal. Det Lovforslag, som den høitærede Minister fremsatte i Landstinget ifjor, den 31te Januar 1879, lyder saaledes: „Foruden de Dampkedler, som i Genhold til Lov om Tilsyn med Dampkedler paa Landjorden af 24de Marts 1875 § 1 ere fritagne for at være offentlig Tilsyn underkastede, fritages endvidere for saadant Tilsyn de Dampkedler, som staa i Forbindelse med Atmosfæren ved et vertikalt, aabent Rør af mindst 3 Tommers Lysningsdiameter og højst 16 Fods Længde, der naaer ned i Kjedlens Vandbeholdning.“ Bestemmelserne i dette Lovforslag, finder jeg i det Hele taget hensigtsmæssige, men de kunde, som sagt, efter min Anskuelse nok behøve en Smule mere Præcision i visse Punkter, hvor dette kunde være af Bigtighed, og det er dette, som jeg har søgt at opnaa ved mit Endringsforslag. Under Behandlingen i Folkethinget undergik dette Lovforslag imidlertid forskellige Forandringer, og disse ere i det Væsentlige optagne i det Forslag, som er til Forhandling idag. I Genhold til dette Forslag ere Kjedler, som ikke rumme over 200 Potter, fritagne for det Offentliges Tilsyn, naar de ere af den Bestaaffenhed, som nærmere fastsættes ved Anordning, men dernæst hedder det i Post 2: „Kjedler, som ikke rumme over 500 Potter, naar de ere forsynede med en Sikkerhedsventil med fri Udstrømningsaabning for Dampen af mindst 0,07 Kvadrattomme for hver Kvadratfod Ildpaavirkningsflade, og Totalbelastningen af denne Sikkerhedsventil højst udgjør 10 Pund pr. Kvadrattomme, eller det paa anden Maade godtgjøres for Politimesteren, at Trykket ikke overstiger den nævnte Størrelse“. Disse Bestemmelser i Post 2 er det jo netop, som man skulde ønske sjerne ved at anvende den nyere Forbedring i Konstruktionen af saadanne Dampkedler, nemlig ved Anvendelsen af aabne Rør. Post 3 bestemmer: „Kjedler, som rumme over 500 Potter, naar de ere forsynede med a) en Sikkerhedsventil af Størrelse som un-